

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα](#) > [Διαζύγιο Και Δικαστικός Χωρισμός](#) > [Latvia](#)

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Λετονία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Οι περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να λυθεί ένας γάμος περιγράφονται λεπτομερώς στο τμήμα οικογενειακού δικαίου του αστικού κώδικα της Λετονίας και στο τμήμα P του νόμου για τους συμβολαιογράφους. Το γενικό πλαίσιο του θεσμού του γάμου καθορίζεται στο τμήμα οικογενειακού δικαίου του αστικού κώδικα.

Στη Λετονία, ο γάμος μπορεί να λυθεί μόνο από δικαστήριο ή συμβολαιογράφο (notārs). Το δικαστήριο μπορεί να λύσει έναν γάμο κατόπιν αίτησης ενός ή και των δύο συζύγων. Ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο εάν οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία ή, σε περίπτωση που οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, εάν έχουν συνάψει γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Μία από τις προϋποθέσεις για διαζύγιο αυτού του είδους είναι, ως εκ τούτου, η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Σε περίπτωση που ζητείται λύση ενός γάμου από δικαστήριο, το δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει τον κλονισμό του γάμου. Ένας γάμος θεωρείται ότι έχει κλονιστεί εάν δεν υπάρχει έγγαμη συμβίωση και δεν αναμένεται ότι αυτή θα αποκατασταθεί.

Μία από τις προϋποθέσεις για διαζύγιο αυτού του είδους είναι, ως εκ τούτου, η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για την επιμέλεια τέκνου που έχει γεννηθεί εντός του γάμου, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη συμφωνίας των συζύγων, τα ζητήματα αυτά επιλύονται δικαστικά ταυτόχρονα με την αγωγή διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί εάν έχει κλονιστεί, οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και ο συμβολαιογράφος λάβει κοινή αίτηση υπογεγραμμένη και από τους δύο συζύγους. Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Ένας γάμος μπορεί να λυθεί από δικαστήριο στις περιπτώσεις όπου οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε συμφωνία για τη λύση του γάμου τους και πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από ένα έτος· οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση, δεν

έχουν κοινή συζυγική εστία και ένας από τους συζύγους είναι αποφασισμένος να μην επανέλθει σε αυτή, απορρίπτοντας έτσι το ενδεχόμενο έγγαμης συμβίωσης. Κοινή συζυγική εστία μπορεί να μην υφίσταται ακόμα κι αν οι σύζυγοι κατοικούν σε κοινό ακίνητο.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, το δικαστήριο μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν:

- ο λόγος για τον κλονισμό του γάμου είναι η άσκηση σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας από τον έναν σύζυγο σε βάρος του συζύγου που ζητεί τη λύση του γάμου ή σε βάρος άλλου τέκνου του ή σε βάρος του κοινού τέκνου των συζύγων·
- ένας από τους συζύγους συναινεί σε αίτηση λύσης του γάμου που έχει καταθέσει ο άλλος σύζυγος·
- ένας από τους συζύγους έχει αρχίσει να συζεί με άλλο πρόσωπο και έχει γεννηθεί ή αναμένεται να γεννηθεί τέκνο στο πλαίσιο αυτής της σχέσης.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, ο ένας από τους συζύγους υποβάλει αγωγή διαζυγίου για λόγους άλλους από τους τρεις προαναφερθέντες και ο άλλος σύζυγος δεν συναινεί στο διαζύγιο, το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει τον γάμο και πρέπει να αναβάλει την εξέταση της υπόθεσης με σκοπό την πιθανή συμφιλίωση των συζύγων.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από ένα έτος, ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν και οι δύο σύζυγοι συμφωνήσουν στη λύση του γάμου τους και έχουν υποβάλει αίτηση λύσης στον συμβολαιογράφο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο για τους συμβολαιογράφους.

Σε περίπτωση που υπό τις ανωτέρω συνθήκες το δικαστήριο θεωρεί ότι ο γάμος μπορεί να διατηρηθεί, η διαδικασία διαζυγίου μπορεί να αναβληθεί για χρονικό διάστημα έως και έξι μήνες με σκοπό την ενδεχόμενη συμφιλίωση των συζύγων.

Όταν, πριν από τη συμπλήρωση χρονικού διαστήματος διάρκειας τριών ετών, ένας από τους συζύγους υποβάλει αγωγή διαζυγίου για λόγους άλλους από τους τρεις προαναφερθέντες, το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει τον γάμο πριν από τη συμπλήρωση της νόμιμης προθεσμίας των τριών ετών και πρέπει να αναβάλει την εξέταση της υπόθεσης με σκοπό την πιθανή συμφιλίωση των συζύγων.

Εάν οι σύζυγοι ζουν σε διάσταση για χρονικό διάστημα μικρότερο από τρία έτη, ο συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο μόνο εάν και οι δύο σύζυγοι συμφωνήσουν στη λύση του γάμου τους και έχουν υποβάλει αίτηση λύσης στον συμβολαιογράφο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο για τους συμβολαιογράφους.

Το δικαστήριο δεν μπορεί να λύσει έναν γάμο, ακόμα κι αν αυτός έχει κλονιστεί, εάν και στον βαθμό που η διατήρηση του γάμου είναι αναγκαία σε εξαιρετικές περιπτώσεις για το συμφέρον του κοινού ανήλικου τέκνου των συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Μόλις επέλθουν τα έννομα αποτελέσματα απόφασης χορήγησης διαζυγίου ή μόλις πιστοποιημένος συμβολαιογράφος εκδώσει πιστοποιητικό διαζυγίου, παύουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την έννομη σχέση μεταξύ των συζύγων. Το διαζύγιο μπορεί να επιβάλει νέες υποχρεώσεις και δικαιώματα στους πρώην συζύγους. Μόλις λυθεί ο γάμος, έκαστο πρόσωπο μπορεί να συνάψει άλλον γάμο.

Σύμφωνα με τον αστικό κώδικα, σύζυγος ο οποίος άλλαξε το επώνυμό του μετά τη σύναψη του γάμου έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το συζυγικό επώνυμο μετά τη λύση του γάμου, ή εναλλακτικά, κατόπιν σχετικής αίτησης, δικαστήριο ή συμβολαιογράφος μπορεί να του επιτρέψει να χρησιμοποιεί το επώνυμο που είχε πριν από τον γάμο.

Κατόπιν αίτησης του άλλου συζύγου, το δικαστήριο μπορεί να απαγορεύσει στον υπαίτιο σύζυγο για τον κλονισμό του γάμου να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο, με την προϋπόθεση ότι αυτό δεν θίγει τα συμφέροντα τέκνου.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει έναν γάμο εάν οι σύζυγοι έχουν καταλήξει σε προηγούμενη έγγραφη συμφωνία σχετικά με τη διανομή τυχόν κοινής περιουσίας και εάν η συμφωνία επισυνάπτεται στην αίτηση διαζυγίου.

Σε περίπτωση λύσης γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι μπορούν να συμφωνήσουν για τη διανομή της κοινής περιουσίας. Σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των συζύγων, οι αξιώσεις τους διευθετούνται από το δικαστήριο βάσει του αστικού κώδικα ή των διατάξεων της συμφωνίας των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων. Ο αστικός κώδικας προβλέπει δύο είδη περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, δηλαδή τις σχέσεις που καθορίζονται από τη νομοθεσία και τις σχέσεις που καθορίζονται με συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, και το είδος των περιουσιακών σχέσεων καθορίζει τη διαδικασία για τη διανομή της περιουσίας σε περίπτωση διαζυγίου.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται από τη νομοθεσία, κατά τη διανομή της περιουσίας έκαστος σύζυγος δικαιούται να διατηρήσει την περιουσία που ανήκε σε αυτόν πριν από τον γάμο και κάθε χωριστή περιουσία που απέκτησε κατά τη διάρκεια του γάμου. Κάθε περιουσιακό στοιχείο που αποκτάται κατά τη διάρκεια του γάμου από κοινού από τους συζύγους ή από οποιονδήποτε από αυτούς με πόρους και των δύο συζύγων αποτελεί την κοινή περιουσία των δύο συζύγων. Θεωρείται ότι η κοινή περιουσία ανήκει και στους δύο συζύγους σε ίσα μέρη, εκτός εάν οποιοσδήποτε από αυτούς μπορεί να αιτιολογήσει και να αποδείξει ότι θα πρέπει να διανεμηθεί με διαφορετική αναλογία.

Σε περίπτωση που οι περιουσιακές σχέσεις καθορίζονται με συμφωνία των συζύγων για τη ρύθμιση των περιουσιακών τους σχέσεων, η συμφωνία μπορεί να προβλέπει χωριστή ή κοινή κυριότητα όλων των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων, και η διανομή της περιουσίας αποφασίζεται τότε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η νομοθεσία για τη σχετική συμβατική περιουσιακή σχέση.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Σε περίπτωση διαζυγίου δεν μπορούν να εξεταστούν χωριστά τα ζητήματα που προκύπτουν από τις ανωτέρω περιγραφείσες έννομες σχέσεις εντός της οικογένειας, και ιδίως εκείνα που προκύπτουν από τις έννομες σχέσεις γονέων και τέκνων.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από συμβολαιογράφο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν όχι μόνο για το διαζύγιο, αλλά και για την επιμέλεια, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή των τέκνων. Μαζί με την αίτηση διαζυγίου πρέπει να υποβάλλεται προηγούμενη έγγραφη συμφωνία για την επιμέλεια κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή του τέκνου.

Σε περίπτωση λύσης του γάμου από δικαστήριο, οι σύζυγοι πρέπει να συμφωνήσουν για την επιμέλεια κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας και τη διατροφή του τέκνου. Σε περίπτωση μη σύναψης συμφωνίας και εάν δεν έχουν διευθετηθεί ήδη οι αξιώσεις, αυτές πρέπει να υποβληθούν μαζί με την αίτηση αγωγής διαζυγίου· σε διαφορετική περίπτωση το δικαστήριο δεν μπορεί να χορηγήσει το διαζύγιο.

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη γονική μέριμνα

Η ευθύνη φροντίδας ενός τέκνου δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο δεν ζει πλέον με έναν ή και με τους δύο γονείς.

Σε περίπτωση που οι γονείς ζουν χωριστά, η κοινή γονική μέριμνά τους συνεχίζει να ισχύει. Η φροντίδα και εποπτεία του τέκνου πρέπει να διασφαλίζεται από τον γονέα με τον οποίο ζει το τέκνο.

Οι γονείς πρέπει να αποφασίζουν από κοινού για ζητήματα που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την ανάπτυξη του τέκνου. Οι διαφορές μεταξύ των γονέων επιλύονται από το δικαστήριο ανηλίκων και κληρονομικών υποθέσεων (bārihtiesā), εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τη νομοθεσία.

Η κοινή επιμέλεια των γονέων παύει όταν συμφωνία μεταξύ των γονέων ή δικαστική απόφαση επιβάλλει αποκλειστική επιμέλεια του ενός γονέα.

Όταν ένα τέκνο τελεί υπό την αποκλειστική επιμέλεια ενός γονέα, ο εν λόγω γονέας έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την επιμέλεια. Ο άλλος γονέας πρέπει να έχει δικαίωμα επικοινωνίας (το

δικαίωμα να διατηρεί επαφή και ιδιωτικές σχέσεις με το τέκνο).

Συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά τη διατροφή τέκνου

Το ζήτημα της διατροφής τέκνου πρέπει να καθορίζεται κατά τη διαδικασία του διαζυγίου. Οι γονείς υποχρεούνται να παρέχουν στο τέκνο διατροφή ανάλογη προς τις δυνατότητες και την οικονομική κατάστασή τους. Το καθήκον συντήρησης ενός τέκνου βαρύνει τον πατέρα και τη μητέρα έως ότου το τέκνο καταστεί ικανό να αυτοσυντηρείται. Η υποχρέωση παροχής διατροφής σε ένα τέκνο δεν παύει σε περίπτωση που το τέκνο ζει χωριστά από την οικογένεια ή δεν ζει πλέον με έναν ή και με τους δύο γονείς του. Κατά τη λύση του γάμου τους οι γονείς ενός τέκνου μπορούν να συμφωνήσουν από κοινού για τη διατροφή του τέκνου, αλλά σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας η διαφορά επιλύεται από το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαζυγίου.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο αστικός κώδικας ορίζει ότι, κατά τον χρόνο λύσης του γάμου, ή ακόμα και μετά τη λύση του γάμου, πρώην σύζυγος μπορεί να αξιώσει από τον άλλο σύζυγο χρηματικά ποσά ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του άλλου συζύγου, προκειμένου να διασφαλίσει το βιοτικό επίπεδο που είχε πριν από τη λύση του γάμου. Το καθήκον εξασφάλισης του βιοτικού επιπέδου που είχε ο πρώην σύζυγος πριν από τον γάμο παύει όταν:

- το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από την έκδοση του διαζυγίου ή την ακύρωση του γάμου είναι ίσο με τη διάρκεια του γάμου που λύθηκε ή, σε περίπτωση γάμου που έχει ακυρωθεί, με τη διάρκεια της συμβίωσης·
- ο πρώην σύζυγος τελέσει νέο γάμο·
- το εισόδημα του πρώην συζύγου διασφαλίζει τη συντήρησή του·
- ο πρώην σύζυγος αρνείται να συντηρηθεί από την εργασία του·
- ο πρώην σύζυγος που έχει υποχρέωση διατροφής δεν διαθέτει επαρκή μέσα για τη διαβίωσή του ή έχει καταστεί ανίκανος για εργασία·
- ο πρώην σύζυγος διαπράξει ποινικό αδίκημα κατά του άλλου συζύγου ή κατά της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας, της περιουσίας ή της τιμής ανιόντων ή κατιόντων του άλλου συζύγου·
- ο πρώην σύζυγος αφήσει αβοήθητο τον άλλο σύζυγο ενώ είχε τη δυνατότητα να του παράσχει βοήθεια·
- ο πρώην σύζυγος κατηγορήσει τον άλλο σύζυγο ή ανιόντα ή κατιόντα αυτού εσκεμμένα και ψευδώς για διάπραξη ποινικού αδικήματος·
- ο πρώην σύζυγος διάγει ανήθικο ή ασύδοτο βίο·
- οποιοσδήποτε από τους συζύγους αποβιώσει ή κηρυχθεί σε αφάνεια·
- συντρέχουν άλλοι σημαντικοί λόγοι.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Ο όρος «δικαστικός χωρισμός» δεν υφίσταται στο νομικό σύστημα της Λετονίας.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συναφθεί κατά παράβαση νομοθετικών διατάξεων που εμπόδιζαν τη νόμιμη σύναψή του. Από τη στιγμή που αρχίζει να παράγει έννομα αποτελέσματα δικαστική απόφαση η οποία κηρύσσει άκυρο έναν γάμο, θεωρείται ότι τα πρόσωπα δεν παντρεύτηκαν ποτέ και ο γάμος θεωρείται άκυρος και ανίσχυρος από τη στιγμή της σύναψής του. Πρέπει να σημειωθεί ότι ένας γάμος μπορεί να ακυρωθεί ακόμα και κατόπιν διαζυγίου.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία:

- ο γάμος δεν καταχωρίστηκε από υπάλληλο ληξιαρχείου ή από θρησκευτικό λειτουργό κάποιου από τα δόγματα που αναφέρονται στον αστικό κώδικα·
- ο γάμος συνάφθηκε πλασματικά, χωρίς την πρόθεση δημιουργίας οικογένειας·
- ο γάμος συνάφθηκε προτού και οι δύο σύζυγοι συμπληρώσουν το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, προτού ο ένας από τους συζύγους συμπληρώσει την ηλικία των δεκαέξι ετών, μετά τη συμπλήρωση της οποίας ο γάμος μπορεί να είναι έγκυρος εάν συνάφθηκε με ενήλικα και οι γονείς ή οι κηδεμόνες συναίνεσαν· ωστόσο, ο γάμος δεν μπορεί να ακυρωθεί εάν έχει συλληφθεί τέκνο μετά τον γάμο ή εάν και οι δύο σύζυγοι έχουν συμπληρώσει το ελάχιστο όριο ηλικίας κατά τον χρόνο έκδοσης δικαστικής απόφασης·
- τη στιγμή σύναψης του γάμου ένας από τους συζύγους βρισκόταν σε κατάσταση που τον εμπόδιζε να κατανοήσει τη σημασία των πράξεών του ή να ελέγξει τις πράξεις του·
- ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ προσώπων με απαγορευμένο βαθμό συγγένειας, δηλαδή άμεσα ανιόντων ή κατιόντων, αδελφού και αδελφής ή ετεροθαλούς αδελφού και αδελφής·
- ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ υιοθετούντος και υιοθετημένου, εκτός αν έχουν παύσει οι έννομες σχέσεις που δημιουργούνται με την υιοθεσία·
- ο γάμος συνάφθηκε μεταξύ επιτρόπου και επιτροπευομένου ή μεταξύ δικαστικού συμπαραστάτη και προσώπου υπό δικαστική συμπαράσταση, πριν από τη λήξη των σχέσεων επιτροπείας ή κηδεμονίας·
- ένας από τους συζύγους ήταν ήδη παντρεμένος.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, αγωγή ακύρωσης του γάμου μπορεί να υποβληθεί ανά πάσα στιγμή χωρίς περιορισμό, από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή από τον εισαγγελέα. Σε περίπτωση λύσης του γάμου λόγω θανάτου ή διαζυγίου, αγωγή ακύρωσης μπορούν να καταθέσουν μόνο τα πρόσωπα των οποίων τα δικαιώματα θίγονται. Σε περίπτωση που και οι δύο σύζυγοι έχουν αποβιώσει, δεν μπορεί πλέον να κατατεθεί αγωγή ακύρωσης του γάμου τους.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Μετά την ακύρωση του γάμου οι σύζυγοι ανακτούν το επώνυμο που είχαν πριν από τον γάμο. Εάν κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας σύζυγος δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να του επιτραπεί να διατηρήσει το συζυγικό επώνυμο.

Εάν κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου ένας από τους συζύγους γνώριζε το ενδεχόμενο ακύρωσης του γάμου, ο άλλος σύζυγος δικαιούται να αξιώσει από αυτόν όχι μόνο τα αναγκαία μέσα για τη διατήρηση του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου του αλλά και αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Όταν ακυρωθεί ένας γάμος, οι περιπτώσεις στις οποίες πρώην σύζυγος απαλλάσσεται από την υποχρέωση εξασφάλισης του προηγούμενου βιοτικού επιπέδου του άλλου συζύγου είναι ίδιες με αυτές που ισχύουν σε περίπτωση διαζυγίου (βλ. ερώτηση 3.4).

Όσον αφορά τη διανομή της περιουσίας μετά την ακύρωση του γάμου, καθένας από τους πρώην συζύγους δικαιούται να διατηρήσει την προγαμιαία περιουσία του και κάθε περιουσία που έχει αποκτήσει κατά τη διάρκεια της συμβίωσης. Η από κοινού αποκτηθείσα περιουσία διανέμεται σε ίσα μέρη μεταξύ των πρώην συζύγων.

Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο σύναψης του γάμου κανείς από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η περιουσία διανέμεται σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού κώδικα που διέπουν τη διανομή της περιουσίας που έχει αποκτηθεί κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου. Ωστόσο, σε περίπτωση που μόνο ένας από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί, η διαδικασία αναφορικά με τη διανομή της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια νόμιμου γάμου σε περίπτωση διαζυγίου εφαρμόζεται μόνο για τον σύζυγο που δεν γνώριζε ότι ο γάμος έπρεπε να ακυρωθεί.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στη Λετονία ο γάμος μπορεί να λυθεί από συμβολαιογράφο κατόπιν κοινής αίτησης και των δύο συζύγων. Η διαδικασία λύσης του γάμου από συμβολαιογράφο καθορίζεται στο τμήμα P του νόμου για τους συμβολαιογράφους. Πιστοποιημένος συμβολαιογράφος μπορεί να λύσει τον γάμο στις περιπτώσεις όπου οι σύζυγοι έχουν συμφωνήσει το διαζύγιο και δεν έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, ή οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία και έχουν συνάψει γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Λύση γάμου από συμβολαιογράφο

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, δεν υπάρχει ειδική τοπική αρμοδιότητα —τα πρόσωπα μπορούν να απευθυνθούν σε οποιονδήποτε συμβολαιογράφο οπουδήποτε στη χώρα. Αυτό δεν ισχύει για τις διασυνοριακές υποθέσεις, στις οποίες η δικαιοδοσία διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Εάν, βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλης διεθνούς νομοθεσίας, ένα διασυνοριακό διαζύγιο δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία της Λετονίας, πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν μπορεί να κινήσει τη διαδικασία διαζυγίου και πρέπει να ενημερώσει σχετικά τους συζύγους.

Στις υποθέσεις διασυνοριακού διαζυγίου το εφαρμοστέο δίκαιο καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό.

Αίτηση διαζυγίου που κατατίθεται ενώπιον συμβολαιογράφου πρέπει να αναφέρει τα ακόλουθα:

- το όνομα, το επώνυμο και τον αριθμό ταυτότητας κάθε συζύγου (εάν ένας σύζυγος δεν διαθέτει αριθμό ταυτότητας, το έτος, την ημέρα και τον μήνα γέννησής του)·
- το έτος, την ημέρα και τον μήνα του γάμου και τον αριθμό καταχώρισης στο ληξιαρχείο·
- τη χώρα καταχώρισης του γάμου και την αρχή ή το θρησκευτικό δόγμα και τον θρησκευτικό λειτουργό ενώπιον των οποίων συνάφθηκε·
- αν οι σύζυγοι έχουν κοινά ανήλικα τέκνα και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των κοινών ανήλικων τέκνων, την άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας και τη διατροφή·
- αν οι σύζυγοι έχουν κοινή περιουσία και αν έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με τη διανομή της εν λόγω περιουσίας·
- τα επώνυμα των συζύγων μετά το διαζύγιο.

Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει πρωτότυπο του πιστοποιητικού γάμου ή αντίγραφο ή απόσπασμα που εκδίδεται από ληξιαρχείο ή δήλωση ληξιαρχείου.

Εάν οι σύζυγοι έχουν κοινό ανήλικο τέκνο ή κοινή περιουσία, στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτεται γραπτή συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια του κοινού ανήλικου τέκνου, το δικαίωμα επικοινωνίας, τη διατροφή του τέκνου και τη διανομή της κοινής περιουσίας.

Λύση γάμου από δικαστήριο

Η αγωγή διαζυγίου ή ακύρωσης γάμου πρέπει να υποβληθεί στο επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο [rajona (pilsētas) tiesa] που έχει δικαιοδοσία —συνήθως το δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του εναγομένου ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας του εναγομένου. Η αγωγή μπορεί να υποβληθεί στο δικαστήριο του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του ενάγοντος ή, ελλείψει αυτού, του πραγματικού τόπου κατοικίας του ενάγοντος, εάν:

- ανήλικοι διαμένουν με τον ενάγοντα·
- ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο που εκτίει ποινή φυλάκισης·

- ο γάμος του οποίου ζητείται η λύση έχει συναφθεί με πρόσωπο το οποίο δεν έχει δηλωθέντα τόπο κατοικίας, του οποίου ο τόπος κατοικίας είναι άγνωστος ή το οποίο διαμένει στο εξωτερικό.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου, όταν ένας από τους συζύγους έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο κράτος μέλος ή είναι πολίτης άλλου κράτους μέλους, ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000.

Μόλις καθοριστεί ποιο είναι το αρμόδιο κράτος μέλος, εφαρμόζεται η πολιτική δικονομία του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι κανόνες για τη δικαιοδοσία σε υποθέσεις διαζυγίου ορίζονται επίσης σε διμερείς διεθνείς συμφωνίες για τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις που έχουν συναφθεί με χώρες εκτός ΕΕ και είναι δεσμευτικές για τη Λετονία.

Σύμφωνα με τα άρθρα 128 και 235¹ του κώδικα πολιτικής δικονομίας, στην αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου πρέπει να αναφέρονται τα εξής:

- το όνομα του δικαστηρίου προς το οποίο υποβάλλεται η αγωγή·
- το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και ο καταχωρισμένος τόπος κατοικίας ή, ελλείψει αυτού, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του ενάγοντος· στην περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα. Ο ενάγων μπορεί επίσης να δηλώσει άλλη διεύθυνση για την αλληλογραφία του με το δικαστήριο·
- το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας, ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και τυχόν δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση του εναγομένου ή του ενδιαφερόμενου μέρους ή, ελλείψει αυτών, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του· για νομικό πρόσωπο, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα. Ο αριθμός ταυτότητας ή ο αριθμός μητρώου του εναγομένου πρέπει να αναφέρεται, εάν είναι γνωστός·
- το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο του εκπροσώπου του ενάγοντος, εάν η αγωγή ασκείται από εκπρόσωπο, ή, σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·
- σε αξίωση για καταβολή χρηματικού ποσού, το όνομα του πιστωτικού ιδρύματος και ο αριθμός λογαριασμού στον οποίο μπορεί να κατατεθεί το οφειλόμενο ποσό, εάν υπάρχει·
- το αντικείμενο της αξίωσης·
- το ποσό της αξίωσης, εάν αυτή είναι αποτιμητή σε χρήμα, και ο τρόπος υπολογισμού του ποσού του οποίου ζητείται η καταβολή ή το οποίο αμφισβητείται·
- τα πραγματικά περιστατικά στα οποία ο ενάγων στηρίζει την αξίωσή του, καθώς και αποδεικτικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά·
- η νομοθεσία στην οποία βασίζεται η αξίωση·
- οι αξιώσεις του ενάγοντος·
- κατάλογος των εγγράφων που προσαρτώνται στην αγωγή·
- η ημερομηνία σύνταξης της αγωγής και κάθε άλλη σημαντική σχετική πληροφορία.

Η αγωγή διαζυγίου πρέπει επίσης να αναφέρει τα ακόλουθα:

- από πότε οι διάδικοι ζουν σε διάσταση·
- αν ο άλλος σύζυγος συμφωνεί με το διαζύγιο·
- αν οι διάδικοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία σχετικά με την επιμέλεια των τέκνων, τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας του άλλου γονέα, τη διατροφή και τη διανομή της περιουσίας που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου ή αν υποβάλουν αξιώσεις στο δικαστήριο όσον αφορά τα ζητήματα αυτά.

Η αγωγή πρέπει να υπογράφεται από τον ενάγοντα ή τον εκπρόσωπό του. Σε υπόθεση διαζυγίου ή ακύρωσης, ο εκπρόσωπος ενός διαδίκου πρέπει να έχει ειδική εξουσιοδότηση χειρισμού της υπόθεσης. Η εξουσιοδότηση εκπροσώπησης σε υποθέσεις διαζυγίου ή ακύρωσης καλύπτει και κάθε άλλη σχετική αξίωση.

Στην αγωγή πρέπει να επισυνάπτονται τα ακόλουθα:

- ακριβές αντίγραφο της αγωγής, για να αποσταλεί στον εναγόμενο·
- έγγραφο που να πιστοποιεί ότι έχουν καταβληθεί τα κρατικά τέλη και τα άλλα δικαστικά έξοδα σύμφωνα

με τη διαδικασία και κατά το ποσό που ορίζει ο νόμος·

- έγγραφο ή έγγραφα που να πιστοποιούν τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων βασίζεται η αξίωση (όπως πιστοποιητικό καταχώρισης γάμου).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Κατά γενικό κανόνα το κράτος παρέχει νομική συνδρομή εάν τα μέσα ή το επίπεδο εισοδήματος ενός προσώπου δεν του παρέχουν τη δυνατότητα να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων του ή εάν βρεθεί ξαφνικά σε κατάσταση και οικονομικές περιστάσεις που το εμποδίζουν να το πράξει (π.χ. λόγω φυσικής καταστροφής, ανωτέρας βίας ή άλλων περιστάσεων που είναι εκτός του ελέγχου του), ή εάν το πρόσωπο εξαρτάται εξ ολοκλήρου από το κράτος ή την τοπική αρχή, με αποτέλεσμα η προστασία των δικαιωμάτων του προσώπου να καθίσταται αντικειμενικά δυσχερής για το πρόσωπο αυτό. Η νομική συνδρομή χορηγείται σύμφωνα με τον νόμο για την κρατική νομική συνδρομή.

Γενικά, η νομική συνδρομή καλύπτει τις δαπάνες που αφορούν την προετοιμασία διαδικαστικών εγγράφων, την παροχή νομικών συμβουλών κατά τη διάρκεια διαδικασίας, την εκπροσώπηση ενώπιον δικαστηρίου και την εκτέλεση δικαστικής απόφασης.

Η Λετονία παρέχει επίσης νομική συνδρομή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Σε πρώτο βαθμό, η υπόθεση εξετάζεται από επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο [rajona (pilsētas) tiesa]. Κατά της απόφασης μπορεί να ασκηθεί έφεση ενώπιον του περιφερειακού δικαστηρίου (apgabaltiesa), καθώς και αναίρεση (kasācija).

Σε περίπτωση λύσης γάμου από συμβολαιογράφο, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το αληθές εγγράφων που έχουν επικυρωθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τον νόμο. Μπορούν να προσβληθούν με την κατάθεση χωριστής αγωγής.

Τυχόν καταγγελία σύμφωνα με την οποία πιστοποιημένος συμβολαιογράφος δεν ενήργησε προσηκόντως κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή αρνήθηκε να εκτελέσει τα καθήκοντά του, πρέπει να υποβάλλεται ενώπιον του δικαστηρίου στην εποπτεία του οποίου υπόκειται ο συμβολαιογράφος, εντός ενός μήνα από την ημερομηνία εκτέλεσης της πράξης που αποτελεί αντικείμενο της καταγγελίας ή άρνησης εκτέλεσης της ζητηθείσας πράξης.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος αναγνωρίζεται στη Λετονία, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα άλλα κράτη μέλη χωρίς ειδικές διαδικασίες. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αναγνώριση στη Λετονία απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, να ζητήσει την αναγνώριση ή την άρνηση αναγνώρισης της απόφασης, υποβάλλοντας αίτηση για αναγνώριση (atzīšana) ή για αναγνώριση και εκτέλεση (atzīšana un izpildīšana) της αλλοδαπής απόφασης στο επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης της απόφασης ή του δηλωθέντος τόπου κατοικίας του εναγομένου ή, ελλείψει αυτού, του δικαστηρίου του πραγματικού τόπου κατοικίας του εναγομένου.

Η απόφαση αναγνώρισης ή αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο λαμβάνεται από μονομελές δικαστήριο, βάσει της υποβληθείσας αίτησης και των συνημμένων σε αυτήν εγγράφων, εντός 10 ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, χωρίς κλήτευση των διαδίκων. Ο δικαστής μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την απόφαση στη Λετονία μόνο βάσει ενός από τους λόγους μη

αναγνώρισης που αναφέρονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου. Βάσει αυτών, απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να μην αναγνωρισθεί στη Λετονία στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη της Λετονίας·
- αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·
- αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στη Λετονία·
- αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η απόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στη Λετονία.

Σύμφωνα με το άρθρο 638 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, στην αίτηση για αναγνώριση απόφασης πρέπει να αναφέρονται τα ακόλουθα:

- το όνομα του δικαστηρίου προς το οποίο υποβάλλεται η αίτηση·
- το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτοποίησης) του αιτούντος και η διεύθυνση αλληλογραφίας με το δικαστήριο· σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·
- το όνομα, το επώνυμο, ο αριθμός ταυτότητας του εναγομένου (ή, ελλείψει αυτού, άλλα στοιχεία ταυτότητας), ο δηλωθείς τόπος κατοικίας και τυχόν δηλωθείσα πρόσθετη διεύθυνση ή, ελλείψει αυτών, ο πραγματικός τόπος κατοικίας του εναγομένου· σε περίπτωση νομικού προσώπου, η επωνυμία, ο αριθμός μητρώου και η καταστατική έδρα·
- το αντικείμενο της αίτησης και τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται·
- το αίτημα του αιτούντος για αναγνώριση ή αναγνώριση και εκτέλεση, εν όλω ή εν μέρει, της αλλοδαπής απόφασης·
- ο εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος και η διεύθυνσή του, σε περίπτωση που έχει διοριστεί εκπρόσωπος για τον χειρισμό της υπόθεσης στη Λετονία·
- κατάλογος των προσαρτημένων εγγράφων·
- η ημερομηνία και ώρα σύνταξης της αίτησης.

Σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η αίτηση για αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα:

- αντίγραφο της απόφασης το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
- εάν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, έγγραφο που αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης (για διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου) έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο· εναλλακτικά, ο αιτών μπορεί να υποβάλει έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την ερήμην απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·
- πιστοποιητικό που έχει εκδοθεί από αρμόδια αρχή ή δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, υπάρχουν δύο τρόποι με τους οποίους ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να εναντιωθεί στην αναγνώριση στη Λετονία απόφασης διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει από δικαστήριο να εκδώσει απόφαση ότι απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος δεν θα πρέπει να αναγνωρισθεί στη Λετονία.

Δεύτερον, ο εναγόμενος σε υπόθεση που αφορά αναγνώριση απόφασης μπορεί να προσβάλει την αναγνώριση της απόφασης στη Λετονία ακόμα και όταν άλλο πρόσωπο έχει ήδη υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση της

απόφασης και όταν βάσει της αίτησης αυτής το επαρχιακό ή δημοτικό δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει την απόφαση. Ο εναγόμενος μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις κατά της αναγνώρισης στη Λετονία απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, προσβάλλοντας την απόφαση του επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου με την οποία αναγνωρίζεται η απόφαση. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, η απόφαση επαρχιακού ή δημοτικού δικαστηρίου με την οποία αναγνωρίζεται απόφαση που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους μπορεί να προσβληθεί ενώπιον περιφερειακού δικαστηρίου με την άσκηση παρεπόμενων αντιρρήσεων (blakus sūdzība) ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση και την αποστολή της αίτησης στο αρμόδιο περιφερειακό δικαστήριο. Ο εναγόμενος ή ο αιτών μπορούν να προσβάλουν απόφαση περιφερειακού δικαστηρίου σχετικά με την αναγνώριση απόφασης ενώπιον της Γερουσίας του Ανώτατου Δικαστηρίου (Augstākās tiesas Senāts) με την υποβολή παρεπόμενων αντιρρήσεων στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση και με την αποστολή της αίτησης στο Τμήμα Αστικών Υποθέσεων της Γερουσίας του Ανώτατου Δικαστηρίου.

Ο εναγόμενος μπορεί να εναντιωθεί στην αναγνώριση απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνο για έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης που προβλέπονται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (βλ. ερώτηση 14).

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Η διαδικασία για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου ορίζεται στον [κανονισμό \(ΕΕ\) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό \(κανονισμός Ρώμη III\)](#).

Σύνδεσμοι

<https://www.tiesas.lv/>

<https://www.llrx.com/2002/11/features-latvian-law-guide/> (στην αγγλική γλώσσα)

<https://vvc.gov.lv>

<https://www.tm.gov.lv/lv>

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/05/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα